

El futbolista més fals del món

per Rafael Castañer

De gent amb molta barra n'hi ha a cabassos, això ja se sap. De futbolistes barruts també i tothom pot fer el seu propi rànquing personal. Passa sovint allò que un jugador es molesti perquè un company no corre i més si el partit que s'està disputant és important i el teu equip va perdent. Avui presentem el campió de campions, el jugador que té la medalla d'or en falsedat. A principis dels anys 40, a l'Espanyol se'ls va colar un espanyol que deia que era campió del món amb Itàlia als anys 30, però en només tres mesos ja el van enxampar i fer fora. Però la palma se la va endur Carlos Henrique Raposo, un brasiler que, atenció, va aconseguir viure com a futbolista fins als 39 anys, edat en què va decidir penjar les botes; o millor dit, les radiografies.

Com enganyava tanta gent? Doncs perquè tenia molta bona relació amb els millors jugadors de l'època. Estem parlant de mitjans dels vuitanta i mitjans dels noranta. Carlos Alberto, Ricardo Rocha, Romario, Edmundo, Branco... Tots ells eren amics seus i quan fixaven per algun equip, ell hi anava de paquet. També tenia bona relació amb la premsa que, de tant en

tant, el nomenaven. Un bon dia, Raposo, conegut amb el sobrenom de Kaiser [rei] perquè s'assemblava molt lleugerament a Beckenbauer, es va presentar a la concentració del seu equip amb un telèfon mòbil (a mitjans dels vuitanta molt poca gent en tenia) fent veure que parlava en anglès amb un club d'Anglaterra, però el metge va descobrir que l'aparell era de fireta i allò que parlava poc tenia a veure amb la llegua de Shakespeare. Per últim, era important que un bon amic i metge corroborés les freqüents lesions que patia. Va entabanar a onze equips: Botafogo i Flamengo (Brasil), Puebla (Mèxic), El Paso (Estats Units), Bangú (Brasil), Ajaccio (França), Fluminense i Vasco de Gama (Brasil), Independiente (Argentina), i, finalment, America i Guaranay de Camaqua (Brasil). En total, durant la seva carrera, no va jugar més de sis o set partits.

Durant un partit, va arribar a barallar-se amb un aficionat contrari mentre escalfava, no fos cas que el fessin saltar a la gespa i tothom veïés les seves limitacions futbolístiques. A la caseta, el mister el volia matar, però ell se'n va sortir molt bé i li digué: "Déu em va treure l'únic pare que tenia i ara que en tinc un altre, de pare, [referint-se a l'entrenador] no permetré que ningú m'insulti". A final de la temporada, va renovar. Una altra juguesca d'aquest fenomen: durant la presentació amb l'Ajaccio francès, tothom esperava que aquell futbolista carioca fes cabrioles amb la pilota, però com que era incapaç, va començar a xutar a les grades com un beneït mentre es besava l'escut una vegada i una altra. Un cas. Durant 15 anys, va jugar ben poc, però mai es va oblidar d'anar a buscar la paga. Mai.

Patrocinat per:

Carta del president del Banyoles

Benvolguts,

Em complau transmetre-us a través d'aquestes línies les que han de ser les directrius bàsiques de la nova temporada que comença, un curs que significa l'obertura d'una nova etapa liderada per una Junta entusiasmada amb afrontar un nou projecte il·lusionant i concordant amb la història d'un club centenari com el nostre.

Com a president entrant us prometo esforç i constància per assolir els objectius marcats, i al mateix temps, també us asseguro tenacitat i afany per tal de divulgar l'essència genuïna del Club Esportiu Banyoles arreu. En aquest sentit, des de la directiva entenem que la millor fórmula per tirar endavant aquestes fites esdevé la comunió i la germanor de tots els socis i simpatitzants, i és per això que us emplacem a ser participants d'un camí que volem recorre amb tots i cadascun de vosaltres.

Us demano, durant aquest itinerari que ens espera, dos qualitats que desitjo siguin recurrents en aquest mandat: en primer lloc, la comprensió envers un equip directiu novell que seguirà treballant amb la màxima dedicació i perseverança per aprendre i créixer contínuament; d'altra banda, també us prego la vostra col·laboració, la vostra veu, per tal de convertir el Club en una entitat plural i democràtica que sigui capaç de progressar aferrant-se en les opinions i les propostes de tots els seus integrants.

Desitjo doncs, una legislatura participativa i capaç de crear vincles fermes entre tota la família blanc-i-blava. Una família que s'inicia des de baix, amb un planter que pretenem cuidar amb la inculcació de valors i formació, i que arriba al conjunt d'aficionats, que s'erigeixen com el veritable motor d'un Club familiar que va més enllà de l'esport i s'ha convertit, des de fa anys, en un actiu social molt rellevant per a la ciutat i la comarca.

Finalment, i en nom de la Junta, vull adreçar unes paraules d'agraïment al senyor Xavi Roca pel seu incondicional suport, que ha derivat en la col·locació d'una càmera a la zona de tribuna que suposa una gran millora infraestructural i, a més, permetrà la correcció i millora d'aspectes vinculats amb l'aprenentatge futbolístic.

Una cordial salutació,

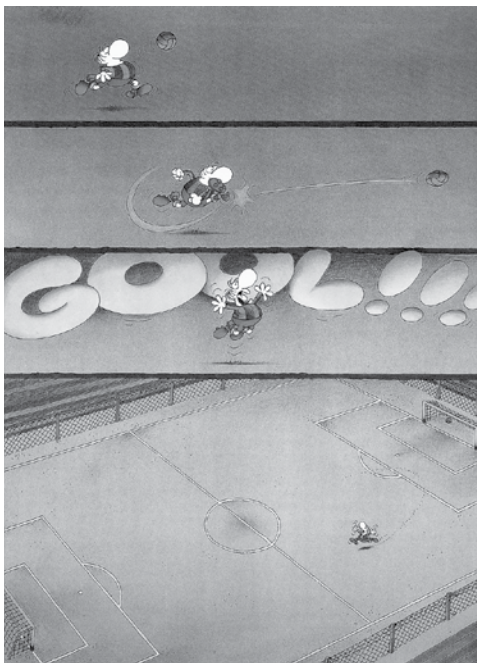
Pau Teixidor

Classificació de Primera Catalana [Grup 1]

Equips		Punts	Partits				Gols		Últims partits jugants
Ordenar per:	J.		G.	E.	P.	F.	C.		
1	LLAGOSTERA, U.E. "B"	18	6	6	0	0	20	2	GGGGG
2	PALAFOLLS, C.D. "A"	12	6	3	3	0	10	4	GGGEE
3	BANYOLES, C.E. "A"	12	6	4	0	2	9	5	GPPPG
4	CASSÀ, U.D. "A"	11	6	3	2	1	11	7	GEGGP
5	CORNELLÀ TERRI, A.E. "A"	11	6	3	2	1	8	5	EGGPG
6	VILAMALLA, F.C. "A"	10	6	3	1	2	10	6	PPEGG
7	BISBALENC, A.T. "A"	10	6	3	1	2	9	7	GPGEG
8	SANT GREGORI, A.E. "A"	9	6	2	3	1	6	5	GPEEE
9	BASE ROSES, C.F. "A"	9	6	3	0	3	8	9	PGPPG
10	BESALÚ, C.E. "A"	7	6	2	1	3	7	8	GPEGP
11	BESCANÓ, C.D. "A"	7	6	2	1	3	7	9	PGEGP
12	TORDERA, C.F. "A"	7	6	2	1	3	5	14	PGPPG
13	ESCOLA F. BOSCH DE TOSCA, C. "A"	6	6	1	3	2	12	9	GEPEP
14	GUÍXOLS, A.D. "A"	6	6	1	3	2	8	9	EPEPE
15	BLANES, C.D. "A"	6	6	2	0	4	9	18	PGPPG
16	CAMPRODON, U.E. "A"	5	6	1	2	3	3	10	PGEPP
17	BREDA, U.E. "A"	3	6	1	0	5	8	15	PPPGP
18	CAN GIBERT, U.E. "A"	1	6	0	1	5	2	10	PPPEE

El rival del Banyoles

L'il·lustrador: **Mordillo**.

EL RIVAL D'AVUI

JORNADA 7 DE L.LIGA DEL GRUP 1 DE SEGONA CATALANA

Diumenge 18 d'octubre
a les 17.00 hores de la tarda

CLUB ESPORTIU BANYOLES CUB ATLÈTIC BISBALENC

*Estadi Municipal
Miquel Coromina i Moretó*

Fundat el 1922

Estadi: **Camp Municipal de La Bisbal**

Entrenador:
Eduardo Sanmartín

President:
Alfons Jordan

**Samarreta vermella i blanca,
pantalons vermells i mitjons
blancs**

Cub Atlètic Bisbalenc

El primer club de la ciutat de la Bisbal va néixer l'any 1922 amb el nom d'Unió Esportiva Bisbalenca. Posteriorment, va passar a denominar-se La Bisbal Futbol Club (1929-1932), Centre d'Esports Bisbalenc (1934-1936), Club Deportivo La Bisbal (1942-1957) i Club Atlètic Bisbalenc (1957). Les vicissituds econòmiques van portar a la re fundació del mateix sota un nom diferent, el de Club Atlètic Bisbalenc, amb l'objectiu de fomentar l'atletisme i no només l'esport de la pilota. La majoria d'aquells juvenils que van fundar l'equip eren de la Bisbal. L'any 2005 es posà en marxa la Fundació Esportiva Atlètic Bisbalenc, que porta la gestió del futbol base.

L'equip blanc-i-vermell va quedar en la vuitena posició [47 punts] de la classificació de la Segona Catalana, grup 1, de la temporada passada, amb un bagatge força equilibrat: 34 partits disputats, 13 victòries, 8 empats i 13 derrotes, però amb un nombre de gols encaixats molt elevat [60]. Enguany, els homes d'Eduardo Sanmartín han començat la lliga amb força. Ara mateix són setens, amb 10 punts, després de 3 victòries, 1 empat i dues derrotes. El Bisbalenc sol defensar amb ordre i és un equip directe, que va a buscar el gol de forma horitzontal i amb velocitat.